

წარსული

ძველ კედლების ხმა მეყურებოდა
და წინაპართა ხმა გადასული...
წარღვნების შხაპი მეყურებოდა,
ბუკი, ზრიალი, ზარი წარსულის...

მინდვრების ხანძრით გადაბუგულის
მე მდუმარება მეყურებოდა...
მე საძირკველზე გატარებული
გუთნის გუგუნი მეყურებოდა...

მისი ტირილიც, ვინც მიაწება
თავი სამშობლოს, – მეყურებოდა;
ძვლების და კენჭხოს გახმანება,
სეტყვა და ღვარი მეყურებოდა...

როგორ მტანჯავდა, როგორ მესმოდა,
რა ყურმახვილად მეყურებოდა...
ჩემი სამშობლო როგორ კვნესოდა, –
ლომის ძახილი მეყურებოდაუ